

ת"פ 44441/02 - מדינת ישראל, זהר אזרואל ואיציק אלפסי, שלוחת
תביעות אילית נגד גיל אברמוביץ, סנגוריה ציבורית

בית משפט השלום באילת

24 ספטמבר 2015

ת"פ 44441-02 מדינת ישראל נ' אברמוביץ

בפני כב' השופט יוסי טופף

המאשימה:

מדינת ישראל
עו"ד ב"כ עוזי מויאל, שחר עידן,
זהר אזרואל ואיציק אלפסי
שלוחת תביעות אילית

נגד

gil abrmobitz,
עו"ד ב"כ עוזי גד קינן
סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע, על יסוד הדעתו, בעבירה של פצעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. לפי כתוב האישום (המתקן), במועד הרלוונטי, התגوروו הנאשם ותמייר שלו (להלן: "המתלון"), שגם הועסק במקומו, בפונדק "כשי רימון" (להלן: "הפונדק"). מרים אבישג (להלן: "מיימי") הייתה מנהלת הפונדק; אורית לזרמי (להלן: "אורית") הייתה בן זוגה של מיימי, דר ומוועסק בפונדק.

עובד לאירוע המפורט בכתב האישום נשוא הרשעה, ניסה המתלון לשים קץ לחייו. בעקבות כך, התגלו ויכוח בין המתלון לבין מיימי ואורית, לאחר שמיימי הודיע למתלון כי בכוונתה להפסיק את עבודתו בפונדק.

בתאריך 18.2.2014 בשעה 20:00 בקירוב, הגיע המתלון ברכבו לביתה של מיימי בפונדק, ובמקום נכחו גם אורית והנאשם. המתלון שוחח עם מיימי ואורית וביקש מהאחרון לצאת עמו מחוץ לבית על-מנת לשוחח עמו. לאחר שהשניים יצאו, הרים המתלון את קולו על אורית, תפס בחזקה את ידו וביקש ממנו מספר פעמים להיכנס עמו לרכבו, כדי לשוחח. בעקבות זאת, יצאו מיימי והנאשם מהבית וביקשו מהמתלון לעזוב את המקום. המתלון שאל את הנאשם: מי הוא ומה יעשה לו. הנאשם שאל את המתלון מודיע הוא צועק. המתלון התקדם במנחיות עברם של הנאשם ואורית וניסה להוציא דבר מה מכיס מכנסי, תוך שהותיר את ידו מאחוריו גבו, ואמר לנאשם: "אני אזין אותך ואחסל אותך". בתגובה, נטל הנאשם מגרפה בעלת שני מתחת והכה עמה את המתלון פעם אחת בראשו. כתוצאה לכך, נגרם למTELON חתך מרוטש בקרקפת פרונטלית באורך של כ-7 ס"מ, והוא נזקק

עמוד 1

טיפול רפואי בהרדים מקומיים, לשם תפירה וחבישת החתר.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד סיסי מויאל, עטרה לקביעת מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשים מאסר, ובנסיבות המקרה דנה בבקשת להשית על הנאשם 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסרים מותנים, פיזיו למתלון וקנס. התובעת צינה את חומרת המעשה ושללה את טענת הנאשם כי פעל מתוך הגנה עצמית. נטען כי כתב האישום תוקן לפחות עקב קשיים ראייתיים. התובעת הפנטה לתסקרי שירות המבחן, והדגישה כי הנאשם הציג את עצמו בעמדת קרבנית, סייר בתחילת להליך טיפולו ולא נטל אחריות. התובעת הביעה הסתייגות מהמלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צווי מבחן ושל"צ ועמדה על הצורך בהרחתת הרבים בעבורות אלימות. נטען כי אין לעברו הפלילי של המתלון כל רלוונטיות לצורך קביעת עונשו של הנאשם וכי אין ליתן משקל רב למכתבו של המתלון, במסגרת ביקש מבית המשפט להקל עם הנאשם. צוין כי לנאים אין רשות קודמות. ב"כ המאשימה הציגה תמונה של המגיפה עמה תקף הנאשם (ת/1); צילומים של החבלות שנגרמו למתלון (ת/2); מכתב שחרור של המתלון מחדר מין (ת/3); הודעת הנאשם במשטרת מיום 19.2.2014 (ת/4) ופסקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד גדי קינן, עתר להשית על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה קצרה (שלא תעלה על חודש ימים). נטען כי אף אם נעשה שימוש מופרז בכוח, הנאשם היה קרוב לסיג לאחריות פלילית בשל הגנה עצמית, היות וחשש מהמתלון לאחר שהקרב אליו בחשכה והוציא דבר מה מכיסו ואימם לפגוע בו. נטען כי המתלון נכה בשיעור 100%, בשל סעיף נפשי, ובעל עבר פלילי, ולכן הנאשם חשש ממנו. צוין כי הנאשם צער לא עבר פלילי, והוא בכתב האישום שתוקן לפחות, לקח אחריות, בן למשפחה נורמטיבית, נישא לאחרונה ונולד לו ילד, מגלה יציבות במישור המשפחה והתעסוקתי ושיתף פעולה עם שירות המבחן. נמסר כי הנאשם שהוא במעצר במשך 7 ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא במשך 5 חודשים. נטען כי הנאשם מפרנס יחיד במשפחה ואין מקום לפסק פיזיו למתלון נכון אמרו במכתו ובעל כך שההתביעה לא הוכיחה את הנזק.

ההגנה הגישה דו"ח עיקוב של הנאשם מיום 18.2.2014, שם צוין כי הנאשם טען להגנה עצמית (ג/1); דו"ח קצין ממונה מיום 19.2.2014, לפיו חshed הקצין הממונה כי המתלון ביצע עבירות של איומים וניסיון תקיפה נגד הנאשם (ג/2); מזכיר של השוטר צוין שני מיום 19.2.2014, ממנו עלה כי בשיחה עם אמו של המתלון, היא סיירה לקבלו למעצר בבית אצלה מפני שהיא מפছדת ממנו (ג/3); כתב ערובה מיום 19.2.2014 ע"ש המתלון, לפיו נاسر עליו להיכנס לפונדק למשך 15 ימים וליצור קשר עם הנאשם, מימי ואורי (ג/4); מכתב מהמתלון מיום 26.10.2014, בו עתר שלא למצות את הדיון עם הנאשם, משומם שגם לו היה " חלק לא קטן בהתרחשויות אשר אירעו" (ג/5); המרשם הפלילי של המתלון, הכולל 9 הרשעות שרובן בתחום האלימות, בשלן הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל (ג/6) ופסקה רלוונטית.

.5 הנאשם מסר שהוא לוקח אחריות על מעשיו והפנים את חומרתם. הנאשם ציין כי فعل מתווך פחד מהמתלון מפני שהוא הורשע בפליליים, ומסר כי ככל שיתקל במצב דומה בעתיד, יגב אחרת ויברח מהמקום. הנאשם מסר שהוא ממשיר לעבוד בפונדק, התחנן לאחרונה ומתופל בשני ילדים קטנים. לדבריו, רعيיתו אינה עובדת והוא משתמש כ-4,000 ₪ לחודש.

דין והכרעה

.6 בהתאם לתיקון 111 לחוק העונשין, נדרש וחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחיליה, אκבע את מתחם הענישה למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות הענישה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותו, בצורך בהרעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשם תחרוג ממתחם הענישה (ראו: ע"פ 2918/13 **דבש נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **יעישה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חטן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם העונש ההולם

.7 מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון הילימה כפי שהוגדר בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין. על מנת לישמו, בית משפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; ובנסיבות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)).

.8 **הערכים החברתיים שנפגעו** ביצוע עבירה של פזעה, לצד קביע המחוקק עונש מרבי של 3 שנות מאסר, הינם תחוות ביטחון הציבור, הגנה על חי אדם, שלמות הגוף והאוטונומיה של הפרט על גופו. אין צורך להרחיב באשר למוגנות הנדרשת לכל אדם מפני תופעת מעשי אלימות, בעיקר כאשר כזו כרוכה בשימוש בנשק חם או קר. מדובר בקביעת סטנדרטים של התנהגות שנועד לעקוור מן השורש את גע האלימות שפהה בחברתנו (ראו למשל: ע"פ 09/09/78 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 3.8.2010)).

.9 **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקרא דנא הינה גבוהה. הנאשם פצע את המתלון בראשו באמצעות מגיפה בעלת שני מתקת וגרם לו פצע חרף מרוטש בקרקפת פרונטלית באורך של כ-7 ס"מ שהצריך טיפול רפואי כולל הרדמה מקומית, תפירה וחבישה.

10. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לציין כי המתלונן הגיע לביתם של מימי ואורי וניהל שיחה קולנית עם אורי מחוץ לבית. הנאשם התעורר בויכוח על אף שלא היה צד לו בשל חששו לשלומו שלו עצמו ושל אורי, היות והמתלונן התקירב אליהם בנסיבות, אימם לפגוע בנאשם ועשה תנועה חסודה בידו مثل הסTier דבר מה אחריו גבו. הנאשם טען כי חש סכנה ועל כן הכה את המתלונן במגרפה שנמצאה בקרבת מקום. בנסיבות אלו לא ניתן לומר כי קדם תכנון למעשה. אמנם, חלקו של הנאשם בפצעת המתלונן הינו מרכז, אך בבחינת מכלול נסיבות האירוע יש לתת את הדעת לחלקו של המתלונן אשר אימם לחסל את הנאשם והתקירב אליו בנסיבות. מעין בהודעת הנאשם (ת/1) עולה כי הנאשם אכן סבר שעומדת לו זכות ההגנה העצמית באותו נסיבות וכן פעל כפי שפועל. יש לציין כי בכתב האישום המקורי נכתב שהנאשם הכה את המתלונן 3 פעמים בראשו, אך בכתב האישום המתוקן צוין כי הייתה זו מכאה אחת בלבד, דבר שמחזק את גרסת הנאשם כי פעל לשם הגנה עצמית בלבד. עם זאת, אין כל ספק שהנאשם הגיב באלימות רבה ולא מידית לפניו המתלונן, שכן שהכה אותו ראשו באמצעות מגרפה ממתקת ופצע את ראשו. מתעודת חדר המיעון מיום 19.2.2014 (ת/3) עולה כי למתלונן נגרם חתק מרוטש בקרכפת פרונטלית שנתרפֵר ונחחש בבית החולים. המתלונן נדרש למעקב רפואי ונטילת משככי כאבים. הנזק שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירה בנסיבות דנא, הינו משמעותי ורב מזה שנגרם, עד כדי קיופח חייו של המתלונן. הבאתו בחשבון כי מיד לאחר המעשה, הנאשם התקשר למשטרת ייחד עם מימי ואורי הדעיקו אמבולנס עבור המתלונן. הנאשם היה מודע למשיעו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שביהם ועל אף זאת לא חדל לעשותם. במקרה זה, מצאתי כי הנאשם היה קרוב לסיג לאחריות פלילית בשל הגנה עצמית, או למצער "הגנה עצמית מזוינה" בשילוב עם טעות במצב הדברים (סעיפים 34 ו-34½ לחוק העונשין), היות ומהודעתו במשטרת עליה כי פעל מתוך אמונה מוטעית כי מתקיימים תנניה העובדיים של ההגנה העצמית.

11. מדיניות הענישה הנהוגה - עיון במקרים שנדרנו בפסיכה על עבירות אלימות מסווג פצעה, מלמד כי מעתים הם המקרים בהם הורשע נאשם בעבירה זו בלבד, מבלתי שבוצעה בנסיבות חמימות (כגון כשהעברית מזויין או כשבוצעה ע"י שנים או יותר). להלן דוגמאות ממקרים קרובים לעניינו, במידת האפשר:

א. בرع"פ 7734/12 **טימור מג'דור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.10.2012) נדחתה בקשה רשות הערעור, שהגיש נאשם על פסק דין של בית המשפט המחוזי שדחה ערעור על גזר הדין, בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין. הנאשם הכה אגרופיו בראשם של שני סועדים במסעדה, הכה אחד מהם באמצעות בקבוק וחף אחר בראשו בעודו שכוב על הרצפה, חבול וחסר אונים. לנפגעים נגרמו חבלות שונות והם נזקקו לטיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **11 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מוותנה, קנס ופיצוי.

ב. בת"פ (מח' י-ם) 19484-03-12 **מדינת ישראל נ' צאלח אזרנגה** (ניתן ביום 8.7.2013) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של פצעה, ניסיון פצעה ואיומים, בכך שעלה רקע סכסוך כספי אימם על אחוותו למזכה, ניסה לוחנוק אותה, משך בשערותיה, ניסה לקשור אותה ברגליה ופצע אותה באמצעות

חפץ חד בצווארה ובسنטרה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר לרצוי בעבודות שירות** (מתוכם 25 ימי עצרו) ומאסרים מותנים.

ג. בעפ"ג (מח' י-מ) 11-02-24346 **محمد אבו גומעה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.5.2011), נדחה הערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הودאותו בביצוע עבירה של פציעה, בכך שבמהלך תגרה ובהיותו שיכור, פצע שניים באמצעות בקבוק זכוכית שבור. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ד. בעפ"ג (מח' י-מ) 5063/09 **מדינת ישראל נ' סامي פאחורי** (ניתן ביום 17.3.2010) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם אשר הורשע על יסוד הודאותו בשתי עבירות פציעה, בכך שדקר אחר פעמיים בתגובה לסתירה שקיבל ממנו במהלך תגרה בין משפחותיהם. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

ה. בת"פ (ב"ש) 14-11-58763 **מדינת ישראל נ' פתיחי אבו עabd** (ניתן ביום 28.1.2015) הורשע נאשם על יסוד הודאותו בעבירה של פציעה בכך שעלה רקע סכוך בכביש, השלים בקבוק זכוכית על רכב המתлонן ופצע קטינה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 7 ל-14 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי כספי.

ו. בת"פ (ק"ג) 970/08 **מדינת ישראל נ' עדי אביטבול** (ניתן ביום 24.2.2009) הורשעה נאשמה על יסוד הודאותה במסגרת הסדר, בעבירות של פציעה ושיבוש הליכי חקירה, בכך שעלה רקע ויכוח בין בעל הבית שלה, ذקרה אותו באמצעות כוס שברורה וגרמה לו פצע באורך של 4 ס"מ. בהמשך ביקשה מהוריה להכשיל את ההליך השיפוטי. נקבע כי לקרבן היה חלק פעיל במהלך הדברים היוות וניסתה למנוע ממנה להכנס לביתה. על הנאשמה, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה ופיצוי.

ז. בת"פ (רמ') 09-08-9304 **מדינת ישראל נ' בילאל אל ע'go** (ניתן ביום 9.12.2013) הורשע נאשם על יסוד הודאותו בביצוע עבירות גניבה, פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם, בכך שחבט באמצעות מוט ברזל את בעל המשק שבקש למונע מגנוב, וגרם לו נפיחות ופצע מדם באמה וbosrho כף היד. הנאשם תקף גם את בנו של בעל המשק בכך שחבט בו בעודו שרוי על הקרקע וגרם לו סימנים בבטן ובכתף ימין. הנאשם תקף גם את בתו ההרה של בעל המשק בכך שחבט בבטנה באגרופו ובעט ברגליה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לעברית הפגיעה**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר לרצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי כספי.

ח. בת"פ (ק"ג) 11-08-6060 **מדינת ישראל נ' אפרים פוזילוב** (ניתן ביום 9.7.2013) הורשע נאשם, על יסוד הודאותו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פציעה, בכך שהכח באמצעות מקל בגבו, ראש

ופניו של ל��וח שביקש לרכוש משקה אלכוהולי בעודו תחת השפעת אלכוהול, בעת וسطר לו. לנפגע נגרמו חבלות חמורות בדמותו שבר באף, מספר חתכים בראש ובקרקפת וחתכים עם שפושפים בגב. נקבע כי מתחם ענישה הולםiae לאיושם המקורי יכול מאסר בפועל לרבות לRICTO בעבודות שירות. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסרים מותניים, קנס, פיצוי והתחייבות.

ט. בת"פ (ראשל"צ) 39537-03-10 מדינת ישראל נ' מיכאל כהן (ניתן ביום 10.10.2012) הורשע נאשם על יסוד הודהתו בביצוע עבירה של פיצעה, בכך שעיל רקע סכון שכנים, הכה באמצעות אלת עץ את שכנו בראשו. לנפגע נגרמו חבלות וחתך בקרקפת שהצהירכו טיפול רפואי. הנאשם נמלט עם בנו מהמקום. נקבע מתחם ענישה שניע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי בעלי שקלים. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לרlichtו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

12. מכל המקובץ, באתי למסקנה כי מתחם העונש ההולםiae בנסיבות המקירה שלפניינו הינו בין 3 חודשים מאסר לבין 15 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה מותנית וענישה כלכלית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. בଘירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בנסיבות שיטת ענישה אינדיוידואלית, הבוחנת נסיבותו של כל מקרה ואדם המובה לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **abbo נילמה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 09/09 3173/09 **פראגן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

14. הנאשם ליד 1989, ללא הרשות קודמות.

15. ביום 3.7.2014 הוגש תסוקיר מטעם שירות המבחן, במסגרת נסקרו קורות ומצוות המשפחתי של הנאשם, אך מטעמי צנעת הפרט אמונע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשם הודה בביצוע העבירה, אך התקשה ליטול אחריות מלאה. הנאשם טען כי החליט להתעורר בויכוח לטובתו של אורי ותקף את המתлонן, לאחר שביצע תנוועה חשודה וחשש שהמתلونן עומד לשלוּס סיכון או חוץ חד ולכן הגיב מתור הגנה עצמית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתני וניכר כי הוא מתאר את עצמו בעמדת קרבנית ומשליך חלק מהאחריות על המתلونן. הנאשם לא גילה אמפתיה למתلونן ולא הביע צער על הנזק שנגרם לו.

שירות המבחן נפגש עם המתلونן אשר מסר שהוא מוכר בכך על רקע נפשי בשיעור 100% על ידי המוסד לביטוח לאומי. לדבריו, הוא לא הכיר את הנאשם ע過ר לאיורע כתוב האישום והנאשם התעורר

בסכום שהוא בין אורי בקשר להמשך העסקתו בפונדק, ופצע אותו בפתאומיות, שלא לצורך. המתלוון מסר כי נזקק לטיפול רפואי, בשל הפגיעה ומהז האירוע, לא נוצר קשר ביןו לבין הנאשם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חבר לחברה שלoit, ככל הנראה בשל צרכי השתיקות והערכתה בלתי מסופקים, על רקע קשיי תפקוד כליליים וחוסר יכולת לשמר על יציבות תפקודית במסגרות שונות במהלך חייו, בין היתר המוגרת הלימודית והמסגרת הצבאית. התרשומות שירות המבחן כי בהעדר כלים אדפטיביים להתמודדות עלייה במצבי לחץ ובהעדר גבולות פנימיים להתנהגותו וקשייו לבחון ולברך את התנהגותו עלולים להוות מכשול עבורו. עם זאת, נראה כי ההליך המשפטי מהוווה עבורו גורם מרתקע ומציג גבולות והוא מגלת שאיופת לתקוד תקין, שיתף פעולה עם שירות המבחן והתייצב למפגשים. צוין כי הנאשם מתאים לנוהל אורח חיים נורטטיבי ושומר על יציבות תעסוקתית ומשפחתית. הנאשם לא ביטה מוטיבציה לבחינה מחדש מחודש של התנהגותו שהבילה לביצוע העבירה וסירב להצעת שירות המבחן להשתלב בתהליך טיפול קבוצתי. בנסיבות אלה, הומלץ להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה ארוך ומרתקע כדי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד.

ביום 20.10.2014, הוגש תסקירות נוספת מטעם הנאשם ונשא הנאשם והם חובקים בן משותף. נמסר כי הנאשם הגיע לכל המפגשים שנקבעו לו ובבדיקות שערך לא נמצא שרידי סם. בהתייחסותו לביצוע העבירה, טען הנאשם כי פעל מתוך הגנה עצמית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהגותו באופן ביקורתית ואינו מגלת אמפתיה או צער כלפי הנפגע. לצד זאת, צוין כי הנאשם גילה שאיופת לתקוד תקין ובנסיבות אלה שב שירות המבחן על המלצהו להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאמסר מותנה ארוך ומרתקע.

ביום 18.11.2014 הוגש תסקירות נוספת, שבו צוין כי התקיימה פגישה נוספת עם הנאשם, אך לא הובחן שנית. בעמדתו ביחס לביצוע העבירה והכחיש נזקקות להתרבות טיפולית. שירות המבחן שב על המלצהו העונשית.

לאור נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותו של הנאשם, התרתתי להגנה להגיש חוות דעת מטעם קריינטולוגית קלינית, הגב' מעין דבש דיזוביץ'. בחוות הדעת צוין כי הנאשם אישר את המעשה וטען כי פעל מתוך הגנה עצמית, אך הבין בדיעד שעשה טעות, הפריז בתגובהו והביע חרטה. הנאשם לא שלל השתלבות בהליך טיפול. צוין כי התקבל הרושם כי לנאשם נורמות חברתיות תקינות ושאיופת נורטטיביות. משפחתו מהווה עבורו גורם תמייהה משמעותית וההליך השיפוטי גורם מרתקע. כתובת חוות הדעת המליצה לשלב את הנאשם במסגרת טיפול קבוצתי על מנת שהנאשם יוכל להתייחס להתנהגות שבעיטה הוא נכנס למצבים סיכון וڌיהוי גורמי סיכון אפשריים עתידיים ולצורך הפקת תובנות. צוין שהנאשם הביע נוכחות להשתלב בתהליך טיפול ככל שיידרש.

לאור האמור בחוות הדעת הקריינטולוגית ולאחר ששמעו טיעוני הצדדים, הופנה הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן. ביום 17.2.2015 נמסר לשירות המבחן כי הנאשם הביע תסקול מהימושות ההליך

המשפטי והסכים להשתלב בהליך טיפולו ביחסות השירות.

ביום 8.3.2015 מסר שירות המבחן כי ביום 1.3.2015 שולב הנאשם בהליך טיפול קבוצתי. עוד נמסר כי ביום 25.3.2015 הוגש נגדו כתב אישום בשל עבירות מרמה שבוצעו לכואורה בשנת 2013. שירות המבחן ביקש להשווות את גיבוש המלצותיו על מנת לעקב אחר השתלבות הנאשם והתמדתו בהליך הטיפול.

ביום 9.6.2015 התקבל תסجيل נוסף ונמסר כי הנאשם מתמיד הגיע למפגשים במסגרת הטיפול הקבוצתי, מפגין רמת מחויבות גבוהה, לוקח חלק פעיל ומשתף פעולה באופן מלא. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מפיק תועלת מהקשר הטיפולי במסגרת השירות והוא נמצא בראשיתו של תהליך שיקום ושינוי בדפוס התנהלותו וחטיבתו. שירות המבחן סבר כי הנאשם מהתירם מהמשך השתלבותו בקבוצת הטיפול במסגרת השירות, שתסייע לו בהעמקת השינוי שהחל ורכישת דפוסי התנהגות וחשיבה מקדים להתמודדות במישורי חייו.

לאור זאת, שינה שירות המבחן את עדותו והמליץ להטיל על הנאשם ענישה שיקומית טיפולית, בדרך של צו של"צ בהיקף של 200 שעות, צו מבנן למשך שנה ועונשים מותניים.

18. ביום 21.9.2015 נתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה הנאשם נמצא מתאים לרצוי עבודות השירות. צוין כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין כי לא התכוון לבצע עבירה, אך שניכר שהוא להח אחירות על מעשיו.

19. **שיעורים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה ניצבת חומרת המעשה העבירה והוצרך לטע ביתוי זכותו של כל אדם להגנה על חייו ושלומו, בהיותה זכות יסוד מקדושת. בתו המשפט מצוים לתרום חלקם למלחמה באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתיה וגונינה, כדי להרתיע הן את הנאשם העומד לדין והן עבריינים אחרים כמוותו, מלהשוב ולבצע עבודות אלימות בעותות דחק או כהות חשובים.

ה הנאשם התקשה לקבל על עצמו אחירות למעשהו וلتוצאותיו וניסה להשליך חלק מה אחירות על המתלוון, مثل הוא קרבן האירוע. הנאשם לא גילה כל אמפתיה כלפי המתלוון ולא עשה כל מאמץ לפצותו על הנזק שגרם לו.

20. **שיעורים לקולא:** במסגרת השיקולים שמצאתו להניח על כף הזכות ביחס לנימם, הבאתו בכלל חשבון את גילו הצעיר (יליד 1989), עברו הנקי, הודהו בכתב האישום שתוקן לקולא, שיתוף הפעולה עם גורמי אכיפת החוק, הבעת הצער והחרטה ושאייפותו לנheel אורח חיים נורמטיבי. הבאתו בחשבון את יציבותו המשפחתית וה תעסוקתית. הנאשם נשא לאחרונה ונולד לו בן ובני ביתו תלמידים בו לצורכי פרנסתם בהיותו מצרפת עיקרי בעבודתו בפונדק. לזכות הנאשם, צוין כי מיד לאחר האירוע, הוא העזיק אמבולנס עבור המתלוון והתקשר למשטרת. כאמור, בתחילת התקשה הנאשם לטול אחירות על מעשיו, אך לפי התרשומות שירות המבחן, כמו גם בדבריו לבית המשפט, עולה כי בעקבות ההליך המשפטי

וטיפולו, גילה הנאשם אחירות למשעו וערך ביקורת פנימית על התנהלותו. עוד נתתי דעתך לאמור בתסקירות שירות המבחן ולחו"ד הכספיינולוגית על המלצותיהם, לרבות רקעו הכלכלי והמשפחתי של הנאשם.

.21. בנסיבות של הנאשם מצאתי לתן משקל נכבד להליך הטיפול שיקומי שהחל ולשוניים שחלו עליו במהלך המשפט, עת הפנים את הפסול שבמשעו, לך אחירות, הביע חריטה וניאות להשתלב במסגרת טיפולית לשינוי אורחות חייו, על אף שבתחילתה של נזקנות טיפולית. סבורי כי יש בשיקול השיקומי, לצד מכלול נסיבותו של הנאשם, כדי להצדיק במקרה זה חריגה משמעותית לקולא ממתחם העונש ההולם.

שוכנעתי כי יש לעודד את הנאשם להמשיך בנתיב השיקומי ולהזק ידי בדרך חייו החדש, לאחר שהקים משפחה, שומר על יציבות תעסוקתית ומסתף פעולה במסגרת הטיפול בחסות שירות המבחן. ככל תקווה כי אם יתميد הנאשם בדרכו זו, יתרם מכך לא רק הוא עצמו, אלא גם החברה תצא נשכחת. במקרים אלה, הקלה בעונש במקרה דנן תהווה תמרץ חיובי לנԱשם להתميد בדרך חיים נורמטיבית, לשם בניית תשתיות מתאימה שתרחיך אותו לחברה שלוית.

.22. במקרה דנא הינו דוגמא למתח שבין חומרת העבירה ותוכאותיה הצדדים הצדדים ככלל השתת מסר בפועל לבין נסיבותו האישיות של הנאשם ומסלולו שיקומו, נתונים "המושכים" לכיוון השתת עונש שאינו כולל מסר בפועל, אף לא בדרך של עבודות שירות.

לא נעלם מעני הגמול הנדרש לנԱשם שישקף את הסלידה שחשחה החברה נוכח מעשו ואת הוקעתם הנדרשת. בוגדר תפירת חליפתו העונשית של הנאשם כמידתו המדוייקת, גמול ההולם את מכלול נסיבותו המעשה והעשה ימצא ביטויו בפעולות הציבור, מכסה גדולה מהמלצת שירות המבחן. צו, יוכל הנאשם לתרום לחברה שנפגעה מעשו, תוך כדי הליך שיקומו המתבקש, במסגרת צו מבנן ופיזי למתלון. שילוב שכזה יאפשר לנԱשם המשך פסיעתו בדרך הישר ורוחן לחברה עצם קבלתו לזרועותיהcadmusnormativi.

.23. מכל המקובץ, לאחר שהתרשםתי מטענות הצדדים, המלצות שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחת דעתך כי ראוי להעדי בעניינו של הנאשם ענישה צופה פני שיקומו ולהימנע ממיתחנת מלא שורת הדין למוֹלָו, ולהציג את מטרות הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול בדרך של עונש שיקומי ביצועו עבורה לתועלת הציבור, צו מבנן ופיזי למתלון לצד עונש הרתעתי בדמות של מסר מותנה והתחייבות כספית.

.24. אני מוצא להבהיר כי לצורך מימוש ושימור ההליך הטיפולי, מצד מגבלות השימוש באמצעות שמקנה

חוק העונשין, מצאתי לגוזר על הנאשם רכבי ענישה באופן שייעוצר הליך מבוקר ומתמשך במסגרתו יועמד הנאשם בפיקוח טיפול וטיפולו. בדרך זו ישמש ההליך הפלילי כמנוף לטיפול ולשיקום ביחד עם פיקוח המאפשר, בכל עת, דיון חדש בעונשו. בשלב זה, העונש שיגזר על הנאשם יחרוג לគלא ממתחם הענישה הראווי והמקובל בעבירה בה הורשע הנאשם. כפי שצווין, סבור אני כי במקרה זה מתקיים התנאים אליום כיוון סעיף 40(א) לחוק העונשין, המצדיקים סטייה ממתחם הענישה וגזרת דין שיביא לידי ביטוי סיכוי שיקום. בד בבד, מצאתי לנכון לפרט בגין דין זה את מתחם הענישה, הן לצורר הליכים אחרים בהם מורשעים נאשמים בעבירות מסווג זה, והן כדי להבהיר לנאשם שלפנוי את הצפוי לו, אם לא תמיד בהליך הטיפול ובענישה שאגורר עליו. כולל תקווה כי הנאשם ימשיך לשיקום עצמו וייקח בשתי ידיים ובנפש חפזה את ההזדמנות אשר ניתנה לו לשיקום דרכיו.

.25. בקביעת העונש המתאים, הבאתי בחשבון כי הנאשם שהוא במעצר, במסגרת הליך זה, מיום 19.2.2014 עד ליום 25.2.2014, ולאחר כן שוחרר למעצר בית עד ליום 8.7.2014, לאחריו הוגבלה הגעתו לאיילת, דבר שהקשה על מפגשיו עם רעייתו ובנו התינוק.

העונש המתאים לנאשם

.26. באיזון מכלול השיקולים שמניתי לעיל, מצאתי להשיט על הנאשם עונש כדלקמן:

א. של"צ - הנאשם יבצע 450 שעות שירות לתועלת הציבור, בהתאם לתוכנית שירות המבחן ובפיקוחו. אם לא יבצע הנאשם את מלאה מסכת עבודות השל"צ ניתן לבטל את הצו ולהטיל עליו עונש אחר.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום עברו על כל עבירות אלימות מסווג פשע.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום עברו על כל עבירות אלימות מסווג עוון.

ד. צו מבחן - הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, לפחות תקופה של 18 חודשים, שתחילתה מיום 11.10.2015, בהתאם לתוכנית, הנחיות ופיקוח שירות המבחן. לא יעמוד הנאשם בצו המבחן, ניתן יהיה לגוזר מחדש את עונשו.

ה. פייצוי - הנאשם ישלם למטלון, תמייר שלו, פייצוי בסך 5,000 ₪. הפייצוי ישולם ב- 10 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון ישולם ביום 1.11.2015 ויתר התשלומים מדי 01 לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת ריבית פיגורים כדין. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט,

וממנה יועבר למתלון, לפי כתובתו שתימסר על ידי המאשימה בתוך 10 ימים.

. התחייבות - הנאשם יחתום על התcheinות בסכום של 7,500 ₪ להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירה אלימوت. היה והנאשם לא יחתום על התcheinות כאמור בתוך 7 ימים מהיום, יאסר בגין כך למשך 30 ימים.

.27 המוצגים יושמדו/icholto/ישבו לבעליהם, לפי לשיקול דעת המאשימה.

.28 גזר הדין ישלח באמצעות המזיכירות ממונה על עבודות שירות, לשירות המבחן ולמתלון.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בתוך 45 יום.

נitan היום, י"א תשרי תשע"א, 24 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.